

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa **M** zastúpeného Mgr. S, proti odporkyni **S**, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č.k. 13Sd/65/2006-43 z 27. novembra 2006 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 13Sd/65/2006-43 z 27. novembra 2006, **potvrzuje**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutia 1 a 2 číslo 500 725 1230 z 24. novembra 2005, vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 14 098 Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že rozhodnutím 1 odporkyňa podľa § 95 a § 29 zákona o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a § 259 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) uvoľnila navrhovateľovi výplatu invalidného dôchodku od 22. januára 2001 do 21. novembra 2001 a podľa § 96 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok od 22. novembra 2001 s tým, že mu od tohto dňa patrí čiastočný invalidný dôchodok. Rozhodnutím 2 odporkyňa podľa § 37 ods. 1 písm. a/ zákona o sociálnom zabezpečení a § 259 zákona o sociálnom poistení priznala navrhovateľovi od 22. novembra 2001 čiastočný invalidný dôchodok 2 718 Sk mesačne a súčasne rozhodla o jeho zvýšení od júla 2002, júla 2003, od 1. februára 2004, od 1. decembra 2004 a od splátky dôchodku za júl 2005. Krajský súd mal za preukázané, že odporkyňa už rozhodnutím číslo 500 725 1230 z 18. decembra 2000 rozhodla o odňatí invalidného dôchodku od 22. januára 2001,

toto jej rozhodnutie však bolo zrušené a vrátené odporkyni na ďalšie konanie rozsudkom krajského súdu v Nitre č.k. 13S/514/2001-58 z 1. decembra 2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3So 13/2005 zo 7. júla 2005, keď krajský i najvyšší súd sa stotožnili so záverom znalca, že k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa nedošlo k 22. januáru 2001, ale až po absolvovaní operácie vencových tepien srdca v októbri 2001. Vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne o odňatí invalidného dôchodku z 18. decembra 2000 bolo zrušené, krajský súd považoval rozhodnutie 1 za zmätočné, lebo z neho nevyplývalo, prečo odporkyňa rozhodla o uvoľnení výplaty invalidného dôchodku za obdobie od 22. januára 2001 do 21. novembra 2001, keď z dikcie § 95 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení taký postup nevyplýva a z rozhodnutia nie je zrejmé, ktorý dôvod uvedený v § 96 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení odporkyňa aplikovala a nevyplýva z neho ani to, ako sa odporkyňa vysporiadala s námietkami navrhovateľa voči posúdeniu jeho zdravotného stavu. Z uvedených dôvodov krajský súd rozhodol aj o zrušení rozhodnutia 2. Navrhovateľovi priznal náhradu trov za právne služby advokáta v celkovej sume 14 098 Sk vzhľadom na to, že predmetom konania boli dve rozhodnutia, o ktorých sa konalo v spoločnom konaní pri odmene za 1 úkon právnej služby v hodnote 1 890 Sk s režijným paušálom 164 Sk za 5 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava vecí + podanie opravného prostriedku + účasť na pojednávaniach 10. mája 2006, 2. októbra 2006 a 27. novembra 2006) + cestovné z Pezinka do Nitry a späť na pojednávanie, 1 cesta 1 140,80 Sk s pohonnými hmotami 431,70 Sk, 410,70 Sk a 394,80 Sk a náhradu času 3x1 092 Sk podľa vyhlášky č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“).

Rozsudok napadla odporkyňa včas podaným odvolaním. Namietla, že v konaní bola viazaná právnym názorom Krajského súdu v Trnave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tom, že k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa došlo vykonaním operácie srdca 25. októbra 2001 a preto v súlade s § 95 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom zabezpečení bola výplata invalidného dôchodku uvoľnená od 22. januára 2001 do 21. novembra 2001. K záveru krajského súdu o nesprávnej aplikácii § 96 zákona o sociálnom zabezpečení namietla, že uvedené ustanovenie o odňatí dávky len do budúcnosti sa použije len v prípade, ak v čase vydania rozhodnutia o odňatí dávky sa táto dávka vypláca. V čase vydania rozhodnutia 1 sa invalidný dôchodok nevyplácal. Rozhodnutie 1 bolo vydané za účinnosti zákona o sociálnom poistení, preto sa na konanie odporkyne nevzťahuje zákon č. 711/1967 Zb. o správnom konaní (§ 172 ods. 1 zákona o sociálnom poistení) a odôvodnenie rozhodnutí spĺňa náležitosti rozhodnutia v zmysle § 209 zákona o sociálnom poistení a je z neho zrejmé, že ním boli realizované rozsudky krajského a najvyššieho súdu. Odporkyňa namietla aj výrok o náhrade trov, lebo podľa jej názoru odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhlášky nie je 1 890 Sk, ale 1 260 Sk. Ďalej namietla, že pojednávanie 10. mája 2006 bolo odročené z dôvodu potreby vyžiadania si spisu Krajského súdu v Trnave, čím nebola dodržaná zásada hospodárnosti konania, t.j. súd pojednávanie vo veci náležite nepripravil. Z uvedených dôvodov odporkyňa žiadala, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil a rozhodnutia 1 a 2 potvrdil s tým, že odporkyňa nie je povinná zaplatiť trovy konania.

Navrhovateľ rozsudok krajského súdu odvolaním nenapadol a k odvolaniu odporkyne sa nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu odvolania bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne vyhovieť nemožno.

Predmetom preskúmania boli rozhodnutia o uvoľnení výplaty invalidného dôchodku za dobu od 22. januára 2001 do 21. novembra 2001, jeho odňatí od 22. novembra 2001 a o priznaní čiastočného invalidného dôchodku od 22. novembra 2001 a úpravách tohto dôchodku. Navrhovateľ namietal, že invalidný dôchodok mu je možné odňať len do budúcnosti a že odporkyňa sa nezaoberala otázkou jeho zdravotného stavu a invalidity v čase vydania rozhodnutí 1 a 2.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že konanie o odňatí invalidného dôchodku začalo na základe kontrolnej lekárskej prehliadky, vykonanej 29. novembra 2000 so záverom, že navrhovateľ od 29. novembra 2000 nie je invalidný podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3 tohto zákona. Rozhodnutie odporkyne o odňatí invalidného dôchodku od 22. januára 2001 bolo zrušené vyššie uvedeným rozsudkom krajského súdu v Trnave v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu, v dôsledku čoho *nastal právny stav, akoby rozhodnutie o odňatí invalidného dôchodku z 18. decembra 2000 nebolo vydané*.

Podľa § 96 ods. 1 zákona o sociálnom zabezpečení ak zanikol nárok na dávku alebo ak sa zistí, že dávka sa priznala neprávom, dávka sa odníme.

Podľa § 96 ods. 4 zákona o sociálnom zabezpečení dávka sa odníme alebo zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré sa už vyplatila. *Dávka podmienená dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom však patrí v doterajšej výške až do dňa predchádzajúceho dňu jej najbližšej výplaty, ktorá nasleduje po dni doručenia rozhodnutia o odňatí alebo znížení dávky alebo zastavenia jej výplaty.* Ak sa výplata tejto dávky zastavila podľa § 106 ods. 3 a ak sa zistí, že občan prestal byť invalidným alebo čiastočne invalidným už pred zastavením výplaty dávky, dávka nepatrí odo dňa zastavenia výplaty; ak sa zistí, že občan prestal byť invalidným alebo čiastočne invalidným až po zastavení výplaty dávky, dávka nepatrí odo dňa, ktorým prestal byť invalidným alebo čiastočne invalidným.

Je zrejmé, že v predmetnej veci neboli splnené podmienky pre postup podľa § 96 ods. 4 tretej vety zákona o sociálnom zabezpečení, lebo navrhovateľ sa kontrolnej lekárskej prehliadke podrobil. Vzhľadom na to by odporkyňa pri rozhodovaní o ďalšom nároku na invalidný dôchodok mohla postupovať len podľa § 96 ods. 4 druhej vety zákona o sociálnom zabezpečení a invalidný dôchodok odňať najskôr od splátky invalidného dôchodku nasledujúcej po doručení rozhodnutia o odňatí invalidného dôchodku, resp. počnúc 1. januárom 2004 mohla o odňatí invalidného dôchodku rozhodnúť podľa § 112 ods. 6 zákona o sociálnom poistení.

Vzhľadom na uvedené je pre rozhodovanie o ďalšom nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok podstatná otázka, či jeho zdravotný stav po 31. decembri 2003 naďalej podmieňuje invaliditu. Túto otázku odporkyňa pred vydaním rozhodnutí 1 a 2 neriešila. Z rozsudkov krajského a najvyššieho súdu, ktorými bolo zrušené

rozhodnutie odporkyne z 18. decembra 2000 totiž nevyplýva, že by k zániku invalidity navrhovateľa došlo samotným vykonaním operácie srdca. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozsudku sp.zn. 3So/23/2007 poukázal na to, že posudková komisia 29. novembra 2000 dospela k záveru o zmene invalidity na čiastočnú invaliditu na základe nedostatočne zdokumentovanej funkčnej výkonnosti kardiovaskulárneho aparátu a ak došlo k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa, došlo k nemu až vykonaním operácie srdca dňa 25. októbra 2001. Odporkyňa si pred vydaním rozhodnutí 1 a 2 nezadovážila posudok, z ktorého by jednoznačne vyplývalo, že po zohľadnení nevyhnutnej doby rekonvalescencie po uvedenom operačnom zákroku navrhovateľ nespĺňa podmienku invalidity pre trvanie nároku na invalidný dôchodok od 22. novembra 2001, nevyhodnotila odborné lekárske nálezy a schopnosť navrhovateľa vykonávať sústavné zamestnanie v období do 31. decembra 2003 a po tomto dátume. Nezadovážila si teda dostatok podkladov pre svoje rozhodnutia o nároku na invalidný, resp. čiastočný invalidný dôchodok a preto aj odvolací súd považoval jej rozhodnutia 1 a 2 číslo 500 725 1230 z 24. novembra 2005 za nepreskúmateľné, vydané predčasne.

Nepochybil preto krajský súd, keď rozhodnutia 1,2 zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne priznať navrhovateľovi invalidný dôchodok (uvoľniť jeho výplatu) za čas od 22. januára 2001 do 31. decembra 2003 a rozhodnúť o nároku na invalidný dôchodok po 31. decembri 2003 až na základe posúdenia jeho zdravotného stavu a schopnosti vykonávať sústavné zamestnanie na základe odborných lekárskeho nálezov vrátane funkčného vyšetrenia srdca.

Odporkyňa namietala aj nesprávnosť výroku o náhrade trov konania. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú jej námietku, že trovy spojené s pojednávaním dňa 10. mája 2006 nezavinila, lebo pojednávanie bolo odročené na účely vyžiadania si kompletného spisu Krajského súdu v Trnave, ktorý preskúmaval jej rozhodnutie z 18. decembra 2000. Z obsahu zápisnice o pojednávaní totiž vyplýva, že vzhľadom na prednesy účastníkov konania krajský súd dospel k názoru, že pre rozhodnutie vo veci je potrebné oboznámiť sa s *kompletným* spisovým materiálom Krajského súdu v Trnave. Navrhovateľovi v súvislosti s účasťou jeho právneho zástupcu na tomto pojednávaní trovy vznikli a v súlade s § 142 ods. 1 v spojení s § 246c OSP má právo na ich náhradu.

Pokiaľ odporkyňa namietla, že za jeden úkon právnej služby advokátovi nepatrí odmena 1 890 Sk, ale iba 1 260 Sk, ani táto jej námietka nebola dôvodná. Predmetom preskúmania totiž boli dve rozhodnutia odporkyne, o ktorých krajský súd rozhodoval po ich spojení na spoločné konanie. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby, určená podľa § 11 ods. 1 vyhlášky (1 260 Sk) sa preto v súlade s § 13 ods. 4 vyhlášky zvyšuje o polovicu zo sumy 1 260 Sk, t.j. o 630 Sk, takže za jeden úkon právnej služby krajský súd správne priznal odmenu v sume 1 890 Sk.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 OSP) .

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo odporkyňa v tomto konaní nemala úspech a navrhovateľ trovy odvolacieho konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 31. januára 2008

**JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová